265
29. des.

VI. HEIMILD TIL HÆKKUNAR

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í gjaldskrá þessari, um allt að 10% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytis, enda auglýsi hreppsnefnd breytinguna í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi, sem rafveitunefnd Njarðvíkurhrepps hefur samið og hreppsnefnd Njarðvíkurhrepps samþykkt, staðfestist hér með samkv. vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum nr. 12. 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Njarðvíkur nr. 144 22. okt. 1958.

Atvinnumálaráðuneytið, 29. desember 1960.

Gunnar Thoroddsen.

Þorv. K. Þorsteinsson.

266
30. des.

GJALDSKRÁ

fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar.

I. RAFORKA

Rafveita Hafnarfjarðar selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 3.20 hver kwst.
2. Um kwst.mæli á 94 aura hver kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 16.92 á ári af hverjum fermetra (m^2) gólfflatar, er lýsa skal. Þar, sem gólffletir eru tiltölulega stórir miðað við ljósmagn, er heimilt að veita afslátt á fastagjaldi skv. reglum, er rafveitustjóri setur. Minnsta fastagjald skal þó vera kr. 423.00 á ári.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um einn kwst.mæli fyrir alla notkun á heimilinu á 70 aura hver kwst., og auk þess fastagjald kr. 56.40 á ári fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Heimilt skal að miða fastagjald við gólfflöt, og skal greiða kr. 7.80 á ári af hverjum fermetra.

C. Vélanotkun.

1. Um einn kwst.mæli, þannig:

Fyrir fyrstu	5 000	kwst.	ársnotkun	194	aura	hver	kwst.
— næstu	10 000	—	—	128	—	—	—
— umfram	15 000	—	—	94	—	—	—

2. Um mæla þannig reiknað, enda sé vélaafl minnst 20 kw.:

467	kr.	árskw.	fyrir fyrstu	50 kw.
385	—	—	— næstu	50 —
303	—	—	— umfram	100 —

Án álagsmælis skulu kw. reiknuð 80% af ástimpluðu vélaafli. Við notkun mælis fyrir mesta álag skal verð á árskw. vera 25% hærra.

Auk þess greiðist kwst.gjald, er reiknast þannig, miðað við eitt ár:

Fyrstu 200 000 kwst. á 26 aura hver kwst.
Umfram 200 000 — — 19 — — —

3. Um einn kwst.mæli á 94 aura hver kwst. fyrstu notkunar, en á 58 aura hver kwst. af notkun umfram 1000 klst. á ári á hvert kw. vélaafls. Minnsta greiðsla samkv. þessum lið skal þó vera 940 kr. á ári fyrir hvert kw. vélaafls.

D. Hitun.

1. Til hitunar húsa, enda sé rafmagnsupphitun aðalupphitun hússins, um sérmæli fyrir hitalögnina:
   a. Á 60 aura hver kwst.
   b. Á 35 aura hver kwst., enda megi rjúfa strauminn í eina klst. um hádegið.
   c. Á 28 aura hver kwst., enda megi rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag, á tímum mesta álags rafveitunnar, um hádegið og síðdegis, en þó eigi lengur en eina og hálfa klst. í senn.
   d. Á 14 aura hver kwst. næturnotkunar, er fram fer frá 22 til kl. 8, enda sé notuð eingöngu, eða því nær eingöngu næturorka til upphitunar hússins. Þar, sem því verður við komið, má rafveitustjóri takmarka næturnotkun við allt að 8 klst.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til húshitunar.

1. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið, að dómi rafveitustjóra.
2. Að notandi kosti sjálfvirkan segulrofa fyrir hitalögnina, enda leigi rafveitan sérstaka skiptiklukku fyrir hann skv. mælagjaldskrá.
3. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerðar samkv. fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir, þegar þess er krafizt.
4. Að húsin fullnægi þeim minnstu kröfum um einangrun, sem rafveitan kann að setja.

2. Til hitunar í handiðn, iðnaði eða atvinnurekstri um tvígjaldsmæli á 26 aura hver kwst. frá kl. 22 til kl. 8 og á 75 aura hver kwst. frá kl. 8 til 22.

E. Stórnotkun.

Um mæla fyrir mesta afl, enda sé aflnotkun minnst 200 kw. þannig reiknuð:

Innkaupsverð frá Sogsvirkjun pr. kwár + 25%
— — — — kwst. + 50%

Auk þess greiðist fastagjald kr. 2680.00 á mánuði, óháð afl og orkunotkun og miðast það við hinar almennu verðbreytingar gjaldskrárinnar.

F. Önnur notkun.

1. Rafveitustjórn er heimilt að veita afslátt frá framangreindum verðlagsákvæðum á liðum A til D á orku, sem notuð er á sumrin, ef um töluverða aukningu frá vetrarnotkun er að ræða, eða ef orkan er eingöngu notuð á sumrin.
2. Til nota við vinnulagnir við byggingar, meðan á byggingu stendur, um kwst.-mæli á kr. 1.65 hver kwst.
3. Gjöld fyrir götu- og hafnarlýsingu ákveður bæjarstjórn eftir tillögu rafveitustjórnar.
4. Þegar sérstaklega stendur á, má rafveitustjóri selja raforku eftir sérstökum samningi í hvert skipti, þó eigi lengur en til eins árs í senn, nema til komi samþykki rafveitustjórnar.

266
30. des.

II. MÆLALEIGA

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækis, sem nota skal fyrir veitu hverri. Heimilt er að taka leigu fyrir mælitæki, er nemur allt að 20% af meðalverði hverrar tegundar.

III. HEIMTAUGAGJÖLD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald, er miðast við brunabótamat á húsinu og mannvirkjum á þann hátt, sem hér segir:

Fyrir jarðlínuheimtaug:

Grunngjald kr. 900.00 og auk þess 0.9% af brunabótamati upp að 200 þús. kr.
og 0.3% — — umfram 200 — —

Fyrir loftlínuheimtaug greiðist 70% af heimtaugargjaldi fyrir jarðlínuheimtaug.

Þar, sem brunabótamat er gamalt, skal heimtaugargjaldið miðast við umreiknað brunabótamat eftir vísitölu byggingarkostnaðar, er Hagstofa Íslands reiknar út.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 15 m, loftlínuheimtaugar meiri en 40 m og/eða gildleiki víra meira en 3×70 qmm, skal húseigandi kosta það, sem þar er fram yfir.

Standi sérstaklega á, eða séu óvenjulega miklir örðugleikar við lagningu heimtaugar, má krefjast sérstaklega endurgjalds af húseiganda, en gera skal honum aðvart um það fyrirfram.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaugar eftir reikningi.

Ef breytt er um heimtaug úr loftlínu í jarðlínu, skal húseigandi greiða þann mismun, sem er á loftlínu- og jarðlínuheimtaug, eins og sá mismunur er í gjaldskrá, sem í gildi er, þegar breytingin fer fram. Rafveitan skal hins vegar kosta breytingu á stofntaug innanhúss, sem þessu verður samfara, en ekki málningu eða raski, sem af þessu kynni að stafa. Sé mikill kostnaður við slíka breytingu, getur stjórn rafveitunnar skyldað húseiganda til að taka þátt í kostnaði stofntaugarinnar.

Ef byggja þarf sérstaka spennistöð til þess að fullnægja orkuþörf notanda, er rafveitunni heimilt að krefjast af notanda, að hann leggi til húsnæði fyrir spennistöðina, rafveitunni að kostnaðarlausu. Ef enn fremur þarf að leggja til hans langa háspennulínu, má ætla notanda að taka þátt í þeim kostnaði.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 30 krónur.
2. Ef fundin eru við skoðun óleyfileg eða of stór vör, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð aftur fyrr en notandi hefur greitt 30 króna gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Gjaldskrá þessi, sem bæjarstjórn Hafnarfjarðar hefur samið og samþykkt, og gerð er samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og raforkulögum nr. 12 2. apríl 1946, staðfestist hér með til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi numin gjaldskrá fyrir Rafveitu Hafnarfjarðar nr. 93 12. júlí 1958.

Atvinnumálaráðuneytið, 30. desember 1960.

Gunnar Thoroddsen.

Þorv. K. Þorsteinsson.